

Nacht in Ekely

Lucienne Stassaert

Eén van vele jammerklachten van Vlaamse toneelauteurs is de totale desinteresse van uitgeverijen voor nieuwe dramateksten. Zelfs auteurs met enig actief dienen telkens weer de boer op te gaan met nieuwe manuscripten. Enige uitzondering is misschien Uitgeverij Soethoudt, al de anderen spelen op zeker. In plaats van een voorbeeld te nemen aan de International Theaterbookshop te Amsterdam: i.s.m. verschillende Nederlandse gezelschappen wordt zo wat elke nieuwe tekst en vertaling in boekvorm gebracht; goedkoop, bovendien.

Niet in boekvorm kregen we *Nacht in Ekely*, het recentste stuk van Lucienne Stassaert. Het is een in dialoog gezette biografie over de schilder Edvard Munch. Enkele momenten uit zijn leven worden uitgelicht. De personages zijn naar waarheid, stukken dialoog worden zelfs geciteerd uit brieven en teksten van Munch. Daar moet een nauwgezette studie aan vooraf gegaan zijn, en als dusdanig is het ook interessant. Alleen blijf je met de vraag zitten wat de relevantie is als theaterstof.

Nu, Munch is een beroemd man en de tijd is goed voor de mens-achter-de-schilder. Het stuk zal dus, hopelijk, zijn weg naar kافت en theater wel vinden.

R E P L I E K

Gent & Theater 1

De Bron is niet ontstaan uit de samenwerking van mezelve met Guido Lauwaert; want die was niet zo relevant, maar uit het samenvloeien van twee werelden namelijk het theater, van mijn kant, en de muziek van Rudy De Sutter. Samen maken wij een zoektocht naar de oorsprong. Guido Lauwaert was in het begin alleen maar aangetrokken als public-relations.

Verder maakt Daan Bauwens van zijn artikel een potje, hij noteert ook vluchtig in zijn notaboekje om de schijn hoog te houden.

Voor de rest hervalt uw tijdschrift in een acadabrabra à la Theater Heute en Daan Bauwens daarentegen schittert door zijn simplistische onwetendheid. Hoe Wim Van Gansbeke het gedoe bekijkt is wel duidelijk. Etcetera getuigt niet van een up to date informatie, over de Bron wordt alleen gesproken van een productie die een jaar voorbij is, die dan nog niet gezien werd door de redakteur, die zich is komen inlichten zes maand voor het verschijnen van het artikel.

Vele groeten en ik hoop dat het tijdschrift een geDAANteverwising meemaakt, één Theater Heute is al genoeg.

Greta Van Langendonck

Gent & Theater 2

We hebben dankbaar kennis genomen van het feit dat in nummer 3 van uw gewaardeerde 'Etcetera' het Gentse teaterleven als eerste in uw reeks 'Stad en Teater' opgenomen werd.

Reakties en meningen over uw duiding omtrent de individuele gezelschappen laten we aan anderen over, maar we waren wel zwaar ontgoocheld over uw bijdrage omtrent 'GENOT V.Z.W.'.

U spreekt over een "allegaatje". Een denigrerende term die moeilijk kan aangehouden worden als men beseft dat deze vereniging ALLE Gentse professionele gezelschappen vertegenwoordigt, op het NTG na. NTG, dat gezien zijn A-kwalifikatie inderdaad ook totaal andere financiële en organisatorische problemen kent en door eigen vrije beslissingen als énie niet tot de vereniging toetrad.

Dat 'GENOT V.Z.W.' onderhuids een "collectieve aanklacht is tegen de miljoenensubsidies die stad en provincie aan het NTG geven" is zonder meer een LASTERLIJKE LEUGEN, waar wij met klem tegen protesteren.

In de persmap die ter gelegenheid van de stichting van 'GENOT V.Z.W.' verspreid werd, werd onze appreciatie uitgedrukt voor de grote inspanningen die Stad en Provincie voor KNS (het gebouw) en NTG (het gezelschap) doen. Zowel in de perskonferentie als in alle publikaties en officiële mededelingen beklemtoonde 'GENOT V.Z.W.' dat het NIET de subsidies aan NTG wil verminderd zien, maar dat het wél de subsidies aan zijn diverse leden GEVOELIG wil VERHOOGD zien.

U merkt in uw artikel trouwens terecht op dat de subsidies door stad en provincie aan die 10 gezelschappen uitbetaald op een belachelijk laag niveau staan: namelijk in de grootte-orde van enkele tienduizenden franken, terwijl elk van deze groepen reeds méér aan de stad terugbetaalt in de vorm van diverse taksen en belastingen. Een nul-operatie dus. Dit terwijl onze leden samen per jaar om en bij de 300.000 toeschouwers bereiken en meer dan 200 mensen tewerkstellen.

De tien aangesloten gezelschappen verklaarden zich ermee akkoord de respectievelijke subsidies van Stad en Provincie te centraliseren, en het totaal beschikbare bedrag ZELF onderling SOLIDAIR te verdelen en te beheren. Kortom een getuigenis van een in het Vlaams teatermilieu (tje) nog ongeziene solidariteit en zelfbewustzijn. Dus heel wat anders dan wat u noemt "mercantiele trekjes van kleinsteds teater".

Robert Van Yper, Sekretaris, namens GENOT V.Z.W., Gent.

Hugo de Greef (10 ×)

Nu we drie nummers van ETC achter de rug hebben moet het mij van het hart hoe opgetogen ik ben over het totaal. Ik wens jullie geluk met dit nieuwe wonderkind, ik wens het een wispelturig karakter toe.

Nu we het daar toch over hebben wil ik hier wel iets aan vast koppelen, van meer kritische aard.

Het heeft met dezelfde mentaliteit te maken die me ingeeft jullie een weinig rechtlijnige — en daarom zo avontuurlijke — toekomst toe te wens.

Met belangstelling heb ik uiteraard de verschillende verslagen van het Kaai festival tot mij genomen. Verbijsterend echter vind ik, me dit eerst later realiserend, dat de naam van de artistieke verantwoordelijke, in alle verhalen nergens te vinden is. Het komt mij onvoorstelbaar voor dat niet aandacht besteed wordt aan de man die bij mijn weten het warm kloppend hart en de kritische motor van dit ongekend zich belangrijk ontwikkelend evenement is.

Wil zo goed zijn daarin het beeld volledig te maken door allereerst deze brief te plaatsen — met dan nu de naam van die motor: Hugo de Greef — waarop ik U vervolgens in overweging zou willen geven hemzelf eens in een portret wat nader aan een ieder voor te stellen, een gedachte die Hugo van nature vreemd zou zijn, maar die me van tmeer belang lijkt in een situatie waarop juist deze plekken onder schot genomen worden en je tegenwoordig voorzichtig moet zijn met het talent wat je bewezen in huis hebt. (ten overvloede, ik meng me niet in jullie beleid maar reserveer wel het recht een omissie aan te wijzen).

Goede wensen en groeten,

Ritsaert ten Cate